

Milost našeho Pána Ježíše Krista, láska Boží a přítomnost Ducha svatého buď se všemi vámi.

Pomoc naše a počátek náš je ve jménu Hospodina, on učinil nebe i zemi, on je věrný ve svém věčném milosrdenství a dílo rukou svých nikdy neopouští.

uvítání: společně poodhalovat a poznávat tajemství, že dílo stvoření, našeho vykoupení i našeho posvěcení koná jeden a tentýž Bůh O,SiDsv

♪ 158

Modleme se: Náš milosrdný, věčný Bože, děkujeme ti, žes nás ve křtu přijal za své znovuzrozené děti, že nám sesíláš do našich srdcí Ducha svého Syna Ježíše Krista, a tak nás jemu připodobňuješ a učíš nás tomu, jak tě poznávat jako našeho Otce. Děkujeme ti, že přes všechny věky provázíš své stvoření, sesíláš Slovo své věčné spásy doprostřed světa a působíš bez ustání svou životodárnou moudrostí.

Tys neváhal dát za nás svého Syna, aby každý, kdo v něho věří, měl život věčný. Prosíme pro něho, aby všichni jedno byli, jako ty a tvůj Syn jedno jste, aby svět uvěřil a poznal tebe a tvou lásku. Bože, smiluj se nad námi.

Prosíme tě o Ducha svatého, aby probouzel v nás i v našem okolí důvěru v tebe a z důvěry pramenící dobrořečení, kterým se připojíme k nebeským zástupům i k chvále všeho stvoření: Sláva Otci ... Amen

♪ Svítá 136

promluva – vyslání do NŠ: spray

📖 Mt 24,36-44

♪ 150

„Svatý, svatý, svatý je Hospodin zástupů, celá země je plná tvé slávy.“
(Iz 6,3) Kéž i my, náš trojjediný Bože, přispíváme k dílu šíření tvé slávy v této naší zemi.

📖 Iz 6,8-13

Jsou určitá tajemství, která, sestry a bratři, neodhalíme, neobjasní-

me, nepronikneme do nich. Jedním z takových tajemství je otázka, kterou si kladl už prorok Izaiáš: „Jak dlouho ještě? Dlouho ještě, Panovníku?“ A je to otázka, kterou si nejednou klademe my sami.

Jak dlouho to ještě bude trvat, co budou lidé v naší zemi, podobně jako v časech Izaiášových, poslouchat a nic nepochopí, dívat se a nic nepoznají? Jak dlouho budou nedůvěřivě sledovat jednání církve a naší zprávě neuvěří? Zatímco kdejakým nesmyslným slibům a nevkusným bonmotům politiků sednou na lep jak vosy na bonbón. Copak jsou jejich srdce obalená tukem nezasažitelná Boží láskou? Jsou jejich uši ucpané a oči zalepené? Jak dlouho ještě tohle může trvat, než se obrátí a společnost bude uzdravena? Jak dlouho to může vydržet? A vydrží to církve? Tenhle náš sbor? Kam to povede?

Nutno říct, že jsou na světě místa, kde lidé řeší snad ještě palčivější otázky: Jak dlouho bude ještě trvat válka rvoucí zemi na kusy? Jak dlouho budou umírat po desítkách a stovkách nevinní civilisté? Jak dlouho to ještě může vydržet, než dostanou místní politici i šéfové velmocí hájící jen své vlastní zájmy rozum? Jak dlouho ještě nebude na obyčejných lidech nikomu záležet a jejich utrpení nebude bráno vůbec v potaz? Dlouho ještě, Panovníku?

Naše vnímání času, té lhůty, té doby, než se to nějak zlomí, než to těžké skončí a přijde změna, úleva, naše prožívání tohoto času je pro nás nesmírně náročné. Tíží nás, že Bůh nezasahuje hned. Zdá se nám, že včera bylo pozdě. Tíží nás, že Bůh mlčí.

Ale ono to tak není. Izaiáš napíše, pro nás, nám napíše: „On odpověděl.“ Bůh k tomu nemlčí. Naše otázky, které se každou generací a v každé tíživé situaci znovu a znovu opakují, nezůstávají bez odpovědi.

Tou odpovědí je, že Bůh má svůj čas. Svůj příhodný čas k tomu, aby zasahoval. Jeho záchrana, náprava, obnova přichází. Změna nastane, o to se Bůh postará. S touto základní důvěrou máme k Bohu a k jeho jednání přistupovat. On ví, co my nevíme. On zná souvislosti, které nám unikají. On zná příhodný čas. My ne, my jej nikdy znát nebudeme. A tuhle svou omezenost prostě musíme unést. Některá tajemství neodhalíme, nerozkryjeme, neobjasníme.

„Dlouho ještě, Panovníku?“ On odpověděl: „Dokud nezpustnou

města ... a pole se nepromění v spoušť.“ Odpověď, ze které zamrazí. Jenže nám nezbyvá než důvěřovat, že třeba právě to bude čas příhodný pro Boží zásah, pro Boží spásu. „Jako strom, po jehož skácení zbude jen pahýl. A ten pahýl bude símě svaté.“ Vlastně nezbude nic. Nic životaschopného. Ale právě na tom začne Bůh znovu budovat, z toho znovu stavět, z toho dá povstat tomu novému. Bůh, který povolává nový život z ničeho, je Bohem naším. A to je dobrá zpráva, radostná, nadějná. Totiž že i když to dojde tak daleko, kdy my už žádnou, ale vůbec žádnou naději nevidíme, kdy je podle nás vše úplně ztraceno, kdy je se vším konec, Bůh může začít a klidně začíná. I tohle pro něj může být čas příhodný ke spáse, k jeho jednání.

Prorok tedy nechce informovat, že za každou cenu musí dojít až k naprostému zničení. Nechce nás zdeptat a srazit do kolen tím, že by nám prorokoval hrůzy zániku a naprostého zmaru. Ale naopak tím povzbuzuje. I kdyby to došlo až tak daleko, i když my to do takových hořkých konců dovedeme, když zbude jen neživotaschopný pahýl, Bůh z něj může učinit símě svaté. Tak jako se tomu stalo v případě lidu Izraele po jeho zničení babylonskými dobyvateli. Tak jako tomu bylo v případě Ježíše Nazaretského, kterého velekněží ve spolupráci s římskou okupační správou zlikvidovali.

Takovou naději můžeme mít i my pro všechny a pro všechno, co se zdá být nenávratně ztraceno, zničeno, zhubeno. Není toho v našem světě málo. Některé skutečnosti mají doslova na vlásku. Jiné se postupně stále více a více propadají a my s bolestí a obavami sledujeme, jak dlouho se ještě udrží nad hladinou. Navzdory tomu, odpovídá Panovník Hospodin ústy proroka, navzdory tomu můžete všechno takové s důvěrou svěřit do mých rukou. Přijde čas příhodný pro Boží záchranu. I kdyby nám se stokrát zdálo, že už je pozdě. Není. I pahýl může být semenem svatým, z něhož vzejde nový život. Mocí Boží, silou Božího požehnání, dílem Boží záchrany.

Ne všemu tedy přijdeme na kloub. Ale máme při tom svůj úkol: „Koho pošlu a kdo nám půjde?“ „Hle, zde jsem, pošli mne!“ Pošli mne, abych zvěstoval navzdory všem těžkostem a bídě tohoto světa tvou sílu a moc, tvou lásku a milosrdenství, které jsou nade všechno, které budují a dávají povstat novému životu i z ničeho. Amen

Náš nebeský Otče, zdroji všeho života, prosíme o tvé požehnání, z něhož vše dobré pramení.

Modlíme se za hladovějící v Africe, za oběti změn klimatu, které postihlo ničivé sucho nebo naopak ničivé záplavy a větrné bouře. Ty, který dáváš chléb a který na zemi tvoříš příhodný prostor pro náš život, smiluj se.

Náš Pane Ježíši Kriste, zdroji veškeré lásky, prosíme o tvou blízkost, která probouzí milosrdenství a soudržnost.

Modlíme se za pokoj, klid a mír, po kterém všichni normální lidé touží, aby mohli úplně normálním životem žít. Aby mohli chodit nakupovat, aby děti mohly chodit do školy, aby se lidé mohli společně modlit, aby se mohli lidé společně bavit beze strachu, že nějaký šílenec začne rozsévat smrt. Prosíme za vlekoucí se ozbrojené konflikty, za místa napětí uvnitř států i mezi národy. Ty, který přinášíš jednotu a pokoj přesahující naše pomyšlení, smiluj se.

Náš Posvětiteli, Duchu svatý, zdroji veškeré útěchy, prosíme, zapaluj oheň víry v našich srdcích.

Modlíme se za pozůstalé po obětech posledních útoků v Anglii, v Íránu, v Egyptě, prosíme za koptské křesťany, naše sestry a bratry, vystavené krutému nesmyslnému násilí. Prosíme, abys každou lidskou temnotu prosvěcoval světlem své útěchy, slzy měnil v smích, strach obracel v důvěru. Ty, který svou mocí proměňuješ svět a oživuješ Boží lid, smiluj se.

Společně nahlas se ještě takto modlíme: Otče náš ... Amen

ohlášky – poděkování těm, kdo pomáhali zajistit Noc kostelů

📖 Mt 24,42

At' tvá pomoc přichází vždy od Hospodina, at' nedopustí, aby na cestě podklouzla tvá noha!

At' je Hospodin tvůj ochránce, at' je ti stínem po pravici!

At' tě Hospodin chrání od všeho zlého, at' chrání tvůj život! Amen